

મધુ-ખંસરી.

નાટકનાં ગાયનો અને રૂપ રેખા.

લેખક:—

સ્વ. સાક્ષર નૃસિંહદાસ ભગવાનદાસ વિભાકર.

બી. એ, એલ એલ બી. બેરિસ્ટર-અંદ-લો.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

ખાપુલાલ બી. નાયક.

મુંબઈ ગુજરાતી નાટક મંડળીના માલિક

સુરત-પ્રિન્સેસ થીએટર.

ખાપુલાલ

પ્રત ૫૦૦૦.

(સર્વ હક પ્રસિદ્ધ કરનારને જાણીત છે.)

સુરત ખપાડીઆ ચઢલાપર આવેલા થી ન્યુ 'સમાચાર' પ્રી.

પ્રેસમાં ખંડુલાલ દામલાલ નાયકે પ્રકાશક મટે છ.યં.

સંવત ૧૯૮૨

સને ૧૯૨૫

મૂલ્ય ૦-૪-૦

પાત્રોની નામાવલિ.

પુરૂષ પાત્રો.

મધુસુદન—નવદુર્ગનો સહુદય સમાજસેવક; વિમલકાન્ત ઉદયકાન્ત નામના અમીરી ખવાસવાળા મુસ્લીમ મજૂરનો પુત્ર, સ્નેહવીજ્ઞાનો સહોદર; પાછળથી શેલાનપુરનો પ્રધાન “આત્મપ્રકાશ” અને સુવર્ણનગરનો લોકનાયક “જ્યોતિકાન્ત” બંન્નેરી બાળાનો હૃદયેશ્વર.

સર પ્રમોદરાય—નવદુર્ગનો “આખરદાર” શહેરી, “વિશ્વસુધારક કલબ” નો પ્રમુખ; “શેલાનપુર ઈન્ડ્યુસ્ટ્રિયલ કંપની લીમીટેડ” આદિ અનેક જોઇન્ટ સ્ટોક કંપનીઓનો ડિરેક્ટર.

રાજ બહાદુર સાધુલાલ શકરાલાલ અટોરીયા—“વિશ્વસુધારક કલબ” નું નાક.

ખાનસાહેબ મોલાબક્ષ હુસેનબક્ષ—“વિશ્વસુધારક કલબ” ની શેલામાં અભિવૃદ્ધિ કરનાર મેમ્બર.

શામસુદ્દર પરદુઃખલંબન—“કલબ” ના અતિ વિચારશીલ ખેતાગ્રહિત “પંદુઃખલંબન” મેમ્બર.

પરપેકટર અજીત—નવદુર્ગની છુપી પોલિસનો બાહોશ અમલદાર “જિતેન્દ્ર” ના છુપા વેષમાં “ગુન્હે ગાર મધુ” ની પાછળ પડેલા પોલિસ સરદાર; પાછળથી સુવર્ણનગરનો પોલિસ અમલદાર.

વિમલકાન્ત—મધુસુદન તથા સ્નેહવીજ્ઞાનો પિતા.

પ્રિન્સરવીન્દ્રકુમાર—શેલાનપુરના મહારાજા સૂર્યકેતુનો પાટવી કુમાર; સ્નેહવીજ્ઞાનો સખા અને સ્વામી.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ] -

અનુક્રમાંક ૧૨૭૭૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મધુ હંસી

વિષય ૪-૨-૪

પ્રથાપીઠ ગ્રંથાલય ૧૨૬૬૫
જામદાવાદ (૩)

ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

સુવર્ણકાન્ત—ચોલાનપુરનો વરેલ, મહારાણી બાદશીહનો ભાઈ,
સ્વીન્દ્રકુમારનો પિતા.

સુન્દરકાન્ત—સુવર્ણનગરનો સરકારી વકીલ.
ઉપરાન્ત મચ્છુરો, મહેરીઓ, સિપાહીઓ,
નોકરો વગેરે.

સી પાત્રો.

સંસારીબાળા—વસુન્ધરાની ઉપાસક બાળા.

વિરાગીબાળા—અમરાપુરીનું ચિન્તન કરનાર બાળા.

દેવી વસુન્ધરા—સંસારના મોહમાં મુગ્ધ બનેલી સંસારી
બાળાની બાળવલ્લભાન મનોદેવી.

દેવીઅમરાપુરી—ભવિષ્યની ભાવનાઓ ઘડનારી વિરાગી
બાળાની પ્રશાન્ત મનોદેવી.

મુલશન—વારાંગના.

સ્નેહવીણા—વિમલકાન્તની બહાદુર પુત્રી વીણા; મધુ-
સુદનની વિણુટી પટેલી બહેન, સ્વીન્દ્રકુમારની
વફાદાર માલણ, સખી અને છેવટે અર્ધાંજના
દિલારામની વેપધારી.

જંસરી બાળા—ચોલાનપુરના “કુમારી આશ્રમ” ની
અધિષ્ઠાત્રી, પ્રધાન “આત્મપ્રકાશ” પાછળ લોક-
ચુંબકની મધક જેવાલી સુંદરી, સુવર્ણનગરનાં
પ્રધાનપદને ચોલાવનાર વેપધારી જંસરીધર.
અંતમાં “મધુજંસરી.”

કુલારી—દિલારામ તથા જંસરીધરના કમચૂકી અંભાએલી,
કુમારી આશ્રમની મુગ્ધ બાળા.

મહારાણી બાદશીહા—સુવર્ણનગરની મહારાણી, મહા-
સખ સરદેવની સખિની.

ઉપરાન્ત સખીઓ, કુમારી આશ્રમની બાળાઓ વગેરે.
સ્નેહ—નવકુર્મ, વસંતામરની ટેકરી, ચોલાનપુર, સુવર્ણનગર.

મધુ—બંસરી

નાટકની રૂપરેખા.

અંક ૧ લો.

આમુખ—સંસારીબાબા તથા વિસગ્રીબાબા નામની એ કુમારીઓ પોતપોતાના મનોદેવીના પ્રાર્થના કરી રહી છે; ત્યાં દેવી વસુન્ધરા તથા દેવી અમરાપુરી દર્શન દે છે. વસુન્ધરા અને અમરાપુરીના મહિમાની ચર્ચા વસુન્ધરાનેજ આંગણે અમરાપુરી પોતાના ભક્તબનેની અંખી કરાવવા સર્વને લઇ જાય છે.

પ્રવેશ ૧ લો.

સ્થળ—નવદુર્ગમાં “પ્રમોદ વિલાસ”

નવદુર્ગના બાગીચા શહેરી અને ‘વિધિસુધારક કલ્પ’ ના પ્રમુખ પ્રમોદરાયને “સર” નો ખેતાબ મળેલા હોવાથી એના દોસ્તો એમને સુખારકબાદી આપવા આવે છે, ‘વિધિ સુધારક કલ્પ’ ના મેમ્બરોની આર્થિક ઉન્નતિ સબંધી વિચાર બોઇન્ટ-ટો-કંપની ઉભી કરી શેઠા પુરને યાત્રિક બાગથી સ કરવાનો મંકરૂપ આજનો યાદગર દિવસ “કુખજો” ન જાય તે માટે ચારાંજના ગુલશનની મદદ માગવામાં આવે છે, એટલામાં જેલ તોડીને નાઠેલો કેદી મધુ પુલન ત્યાં પ્રવેશે છે. પ્રમોદ તથા મધુ વચ્ચે ચક્રમક દરમિયાન રિટેકિટવ અમલદાર હન્ડપેક્ટર અણતનું સિપાહીઓ સહિત આવી પહોંચવું. મધુના હાથમાં હાથકડી હાથકડી તોડી મધુનું છટકવું. પ્રેલિમનું પાછળ પડવું.

(૫)

પ્રવેશ ૨ જો.

સ્થળ—વસંતભિરિ પાસે વિમલકાન્તનું ઝૂંપડું.

કેદી મધુસુદને પોતાના પિતા વિમલકાન્તને મરખીયા કેદીઓને જેલમાંથી નહસાડેલ છે, નહાસેલા કેદીઓ વિમલકાન્તના ઝૂંપડા પાસે આવે છે. વિમલકાન્તને તેની મદુલા પાસે છોડી કેદીઓ ભય છે. તુરતજ મધુસુદનનું પ્રવેશવું. મધુસુદનના પિતાનું મૃત્યુ. મધુનો કર્ણાલાપ અને હૃદયમંથન, સમાજ સામે ઉરકેરાયલા મગજની બંડખોર સ્થિતિ, એટલામાં નવદુર્ગથી આવતી મોટરકારનો અવાજ પ્રવેશાય છે. મોટરના ચુરચુર કરવાનો મધુનો નિશ્ચય. દરમિયાન અકસ્માતથી મોટરનું ઉંધુ વળવું. મોટર હાંકનારનું નદીમાં પડવું. નદીમાં પડેલા મુસાફરને બચાવવા મધુનો નિષ્ફળ પ્રયત્ન. મુસાફરના કાગળો મધુએ વાંચવા. સુવર્ણનગરમાં મહાસણી ભદ્રશીલા સામે કાવત્રાની બાતમી. ડુબી ગયેલો મુસાફર શોભનપુરના પ્રધાનપદ માટે સર પ્રમોદરાય તેમજ નવદુર્ગના અમલદારોના લલામણપત્રો લઈને જતો હતો એમ સમજતાં પોતેજ મુસાફર આત્મપ્રકાશનું નામ ધારણ કરી લલામણપત્રોનો ઉપયોગ કરી શોભનપુરનું પ્રધાનપદ મેળવવાનો મધુનો નિશ્ચય, એટલામાં પાછળ પડેલા ઈન્સ્પેક્ટર અજીતનું આવવું. અજીત અને મધુ વચ્ચે ઝાઝપી. અજીતને ધાયલ કરી મધુનું મોટરમાં બેસી શોભનપુર તરફ નહાસવું.

પ્રવેશ ૩ જો.

સ્થળ—શોભનપુરનું રાજ ઉદ્યાન.

“કુમારી આશ્રમ”ની બાળા સ્નેહવીણા શોભનપુરના પાટવી પ્રિન્સ રવીન્દ્રકુમારને આશ્રમના વાર્ષિક ઉત્સવ નિમિત્તે આમંત્રણ આપવા આવી છે. ઉદ્યાનના એકાંતમાં

સ્નેહવીણા ગીત લલકારી રહી છે ત્યાં પ્રિન્સ રવીન્દ્રકુમારનું પ્રવેશવું, કુમારના સૂના આત્માની ભૂખ સ્નેહવીણા સંતોષે છે, અને જે “વીણા” એકવાર પોતાના લાઇ મધુસુદનને કેદમાં જતાં બચાવવાની ખાતર રવીન્દ્રકુમારની માલજી તરીકે ખરીદાંમેલી હતી તે આજે એજ પ્રિન્સની સમોવડી સખી “સ્નેહવીણા” તરીકે સ્વીકારાય છે. સ્નેહવીણાનું જવું, અને શોભનપુરના મહારાજા સૂર્ય કેતુ તથા નવા નિમાયેલા પ્રધાન આત્મપ્રકાશનું આવવું, નવા પ્રધાનની પિછાણ, આત્મપ્રકાશનું જવું, નવદુર્ગથી સર પ્રમોદરાયની પાર્ટીનું આવવું, શોભનપુરને “અપ-ટુ-ડેપટ” યાંત્રિક શહેરમાં ફેરવી નાંખવાને માટે સર પ્રમોદરાય પોતાની “શોભનપુર હમ્બુવમેટ કંપની, લીમીટેડ”ની મેજના રજુ કરે છે. નવા પ્રધાનની સંમતિ મેજવવા કહી મહારાજાનું જવું. પોતાના વમવાળા ગ્રહસ્થને બદલે કોઈ બીજો પ્રધાન નિમાએલો સાંભળી પ્રમોદરાયનું આશ્ચર્ય ! “ત્રિધ-સુધારક કલ્પ” ના મેન્જર “જિતેન્દ્ર હુપા વેષમાં આવેલ અછતની શંકા.”

પ્રવેશ ૪ થો.

સ્થળ—બિહાગવનમાં “કુમારી આશ્રમ”નો મંડપ.

આજે કુમારી આશ્રમનો વાર્ષિકોત્સવ છે. આશ્રમની બાળાઓ એક આંતર દરમ લલ્લવાની હોવાથી સ્નેહવીણાએ કુણ્ણનો પાઠ લીધો છે, આશ્રમની અધિષ્ઠાત્રી બંસરીબાબા તથા સ્નેહવીણાનો વિનોદ. મહારાજા સૂર્ય કેતુ તથા પ્રધાન આત્મપ્રકાશની ઉત્સવમાં હાજરી. બંસરીબાબાને અભિનંદન, બાબાઓ તરફથી “શ્રીકુણ્ણનું દારિકા પંધારવું” અને ગોપી-ગોવ્ધી વિરહપદ્યો”નું આંતર માટક. સર્વ ક્ષયા બાદ બંસરીબાબાએ પ્રેમની રવીન્દ્રકુમારે માથેથી કરવી. “હું મહાદેવિલ બીજા કોઈને આપી શકી છું.” એવો બંસરીનો

(૭)

ઉત્તર, સ્વીન્દ્રકુમારનો કોષ કશ્મિયાન આત્મપ્રકાશનું પ્રવેશનું. સ્વીન્દ્રને પ્રકાશની ખમ્મી, સ્વીન્દ્રનું જનું, બંસરી તથા પ્રકાશ વચ્ચે લોહચુંબક. ઉભયનું સાથે જનું.

પ્રવેશ ૫ મો.

સ્થળ—બિહારગવનનો એક કુંજ.

સ્વીન્દ્ર સામેના લેખિત પુરાવાઓ પ્રકાશ પાસેથી હાથ કરી આપવાનું સ્નેહવીણાનું સ્વીન્દ્રને વચન અને એક યુવકના વેષમાં પ્રધાનના પ્રાઇવેટ સેક્રેટરી થવાનો સંકેત.

પ્રવેશ ૬ કો.

સ્થળ—પ્રધાન આત્મપ્રકાશનો બંગલો.

કુમારી આશ્રમની બાળા દુલારીને આત્મપ્રકાશ પોતાની લાડકવાળી ખેન જેવી ગણતો હોવાથી તેણીને થોડા દિવસ પોતાને ત્યાં રહેવાને આમંત્રે છે. ત્યારબાદ સ્નેહવીણા દિલ્લારામ નામ ધારણ કરી પ્રાઇવેટ સેક્રેટરી તરીકે રહેવા આવે છે. દિલ્લારામની નિમણૂક, અને દિલ્લારામ તથા દુલારીનું પરસ્પર આકર્ષણ !

પ્રવેશ ૭ મો.

સ્થળ—આત્મપ્રકાશના બંગલાનો એક ભાગ.

આત્મપ્રકાશ પાસે સર પ્રમોદરામની પાર્ટીનું આવવું. યાત્રિક ચોળનાઓ માટે પ્રધાનની પરવાનગી માગવી. સ્વર્ગની કુલવાળી સુસુ ચોળનાર સર પ્રમોદરામની સિનિકેટના હાથમાં મૂકવાની આત્મપ્રકાશ સાથે ના પાડે છે. નિર્ભર પ્રમોદરામને આત્મપ્રકાશ એક સુંદર મધુ છે એમ આત્મી આપવી.

(૮)

પ્રવેશ ૮ મો.

સ્થળ—આત્મપ્રકાશનું ખાતમી ઉદ્યાન.

“પુરુષનો અવતાર વધારે સારો કે સ્ત્રીનો” —એ સના-
તન પ્રશ્નના વિચારમાં હુલારી તથા દિલારામ મચાણ છે.
પ્રશ્નનો ઉકેલ “આપ પ્રાણુજીવન, બહાલાં અમે” માં વિરામે
છે. હુલારી તથા દિલારામ રવાના થતાં આત્મપ્રકાશ તથા
જંસરીનું આવકું, આત્મપ્રકાશ એજ શુન્દેઝાર મધુ છે એવી
“બુદ્ધી” અફવા સંબંધી જંસરી તરફથી ખાતમી મળવી.
પ્રકાશને જ્યાંવ્યાની જવાબદારી જંસરી પોતાને માથે લે છે.

પ્રવેશ ૯ મો.

સ્થળ—“કુમારી આશ્રમ” નું યોગાન.

આજે કુમારી આશ્રમને તોડી પાડી તેની જગાએ
ચામડાની મીલનો પાથો યુવર્ણનગરનાં મહારાણી અને મહા-
રાજા સૂર્યકેતુના પહેલ ભદ્રશીલાના હાથથી નાંખવા માટે
સર પ્રમોદરાયની સિન્ડિકેટ તૈયારી કરી રહ્યું છે. મહારાજા
સૂર્યકેતુ તથા મહારાણી ભદ્રશીલા આ પ્રસંગે હાજર થયાં
છે. પોતાના “પ્રાણ કરતાં પણ વધારે ખારી” સંસ્થાને
જમીનદોસ્ત થવી એજ આશ્રમની બાબાએનો કરુણાલાપ.
પોતાની “કર્મકુશળતા” માટે પ્રમોદરાયની મગફળી અને
આત્મપ્રકાશની મંજીર ચેતવણી. તુરંતજ જંસરીએ અભ-
તન્ય વેપમાં પ્રવેશી શુન્દેઝાર મધુ સામેનું વોરંટ રજુ કરી
આત્મપ્રકાશને ઉઠાવી જવો. પાછળથી જિતેન્દ્રનું પ્રવેશવું
અને અભૂત તરીકે બહેર થવું. જંસરીએ તથા પ્રકાશ
આપેલી સાપ સંબંધી સમાચાર સાંભળી સર્વ દિગ્ભ્રમ ! !

ટપ્પો.

(૯)

અંક ૨ જો.

પ્રવેશ ૧ જો.

સ્થળ—સુવર્ણ નગરમાં મહારાણી ભદ્રશીલાના
મહેલનો એક ખંડ.

આત્મપ્રકાશ ન્હાસીને સુવર્ણનગર આવેલ છે. અણત
પણ તેની પાછળ સુવર્ણનગર જઈ પહોંચેલ છે. અણત
આત્મપ્રકાશનો પત્તો મેળવવાને માટે મહારાણી ભદ્રશીલાના
પેલિસ અમલદારની નોકરી મેળવે છે.

પ્રવેશ ૨ જો.

સ્થળ—સુવર્ણનગરમાં આત્મપ્રકાશનો ગુપ્ત આવાસ.

દુલારી પણ આત્મપ્રકાશ સાથે સુવર્ણનગર આવી છે.
દિવારામને સ્વીન્ડર તરફથી છુપા બસુસતું કામ સોંપવામાં
આવ્યું છે દુલારોના લોખપણનો લાભ લઈ દિવારામ આત્મ-
પ્રકાશના ગુપ્ત આવાસમાં જઈ પહોંચે છે. દુલારી તથા
દિવારામ વચ્ચે પ્રભુવલ્લભ દરમિયાન આત્મપ્રકાશનું પ્રવે-
શનું દિવારામને જોઈને પ્રકાશનું આશ્ચર્ય! દિવારામનું
મહાર જવું ત્યારબાદ બંસરીબાળા પ્રકાશને સાવચેતી આપવા
આવે છે. પ્રકાશની અર્ધાંતના ચર્ચા માટે બંસરીની મામણી
મામણીનો સખેદ અન્યદર, બંસરીના દિલને આવાસ. બંસરી
જ્યાં આત્મપ્રકાશ ગયા ત્યાં જાહ પાછળથી સ્નેહીયાને છુપી
રીતે પ્રવેશી તીજેરીમાંથી 'સ્વીન્ડર' સાથેના પુરંવાના
કામનો ચોરવા.

પ્રવેશ ૩. બે.

સ્થળ—સુવર્ણ નગરમાં રવીન્દ્ર કુમારનો કુંબ.

રવીન્દ્ર સુવર્ણનગર આવેલ છે. સ્નેહવીણા પ્રકાશની લીએરીમાંથી કાગળો ચોરીને તુરતજ રવીન્દ્રને મળે છે. સ્નેહવીણાએ સુસ્તિપૂર્વક રવીન્દ્ર પાસેથી મહારાણી બદરશીલા સામેના કાગળાં સંજોથી હકીકત મેળવવી. અને રવીન્દ્રને આ કાવત્રાથી દૂર રહેવાને કહેવું. પોતે કાગળો હાથ કર્યા છે એ બાતથી સ્નેહવીણાએ રવીન્દ્રથી છુપી રાખવી અને પોતાના હૃદયની છુપી લાગણીઓ પ્રગટ કરવી, રવીન્દ્રે સ્નેહવીણાના પ્રેમનો તિરસ્કાર કરવો, છતાં સ્નેહવીણાની તેના તરફ અનન્ય ભક્તિ કાચમ રહેવી અને હજુ પણ રવીન્દ્રની આતર ખંસરીને મનાવવાનું તેણીએ માથે લેવું.

પ્રવેશ ૪ થી.

સ્થળ—સુવર્ણ નગરનું “સુવર્ણરેસ્ટોરાં.”

સર પ્રમોદરાયની પાર્ટી હવે પોતાની “રૂઢાઈ” સુવર્ણ નગર ઉપર લઇને આવ્યા છે. સુવર્ણનગરના પ્રધાનની જગા આઠી પટેલી હોવાથી સર પ્રમોદરાય એ જગા માટે ઉમેદવારી કરી રહ્યા છે, અને તેટલા માટે લોકમત પોતાની તરફ ખેંચવાને માને “સુવર્ણરેસ્ટોરાં” માં કેટલાક શ્રીમાન સહૃદયોને જોમના તરફથી ખાણ આપવામાં આવ્યું છે. ખાણને અતે બાપલો વર્ષ રહ્યા છે ત્યાં આત્મપ્રકાશ કે જેણે સુવર્ણનગરમાં “અતિશય” નામ ધારણ કર્યું છે તે કેટલાક મનુરો સહિત પ્રવેશે છે. “મનુરો” તથા “મનુરો” અને અપકામી છે. એ અપકામ કે જે મનુરોના પ્રવિર અમલદાર તરીકે કાલ કામ કરે છે તેણે આવવું અને મનુરોની ફતેહ.

પ્રવેશ ૫ ચો.

સ્થળ—સુવર્ણનગરની રાજવાટિકા.

દિવાસને આપેલ સ્નેહચક્રેત પ્રમાણે હુલારી તેને રાજવાટિકામાં મળવા આવી છે, પરંતુ દિવાસને બહાર સ્નેહવીણાનો મેળાપ થતાં હુલારીની નિરાશા. સ્નેહવીણાની મીઠી મસ્કરી-હુલારીનું જવું અને બંસરીનું પ્રવેશવું સ્નેહવીણાએ સ્વીન્દ્રનો સંદેશો આપવો, બંસરીનો ઉત્તર, સ્વીન્દ્ર સંબંધી બંસરીને નિર્ભય બનાવવાના પ્રયત્નમાં સ્નેહવીણા પોતાનું દિવાસમ તરીકે પસંદમ બહાર કરી દે છે, બંસરી યુક્તિ પૂર્વક સ્નેહવીણાએ ચોરેલા કાગળો મેળવી લે છે. સ્નેહવીણાનું જવું પાછળથી બદ્ધશીલાને બંસરીએ સર્વ કાગળો બતાવવા અને પ્રમોદરાય તથા સ્વીન્દ્રનો પ્રપંચ ખુલ્લો કરવો બંસરીને “બંસીધર” નામ ધારણ કરાવી પોતાના પ્રધાન તરીકે નિમવાનો મહારાણીનો નિશ્ચય.

પ્રવેશ ૬ ઠો.

સ્થળ—સુવર્ણનગરનું બહાર સલાસ્થાન.

આજે પ્રભનો મત લઈ મહારાણી બદ્ધશીલા, પોતાના પ્રધાનની નિમણૂંક કરનાર છે. મહારાણી બદ્ધશીલા, મહારાજા સુરચક્રેતુ અને સ્વીન્દ્રકુમાર સમક્ષ પ્રમોદરાય તથા આત્મપ્રકાશની ઉમેદવારી સંબંધી ચર્ચા પ્રકાશના શબ્દોથી પ્રમોદરાયનું ઉત્કેશવું “બંસીધર” ના લેખાસમાં સર્જાયેલી બંસરીએ પ્રમોદરાય તથા સ્વીન્દ્રકુમારનું કાવતું ખુલ્લું પાડવું અને પુરાવાના કાગળો બહાર કરવા, દિવાસ સ્નેહવીણાના અસલ સ્વરૂપમાં! સવેનું આશ્ચર્ય થવું!!

ટૂંકલો.

અંક ૩ નો

પ્રવેશ ૧ લો.

સ્થળ—સુવર્ણનગરમાં સૂર્યકેતુનો આવાસ.

સૂર્યકેતુ રવીન્દ્રને તેના સમ્બલોજ માટે માર્મિક થયનો કહી રહેલ છે એટલામાં પ્રમોદરાય તથા સાધુલાલ સ્ટોરિયાનું આવવું. રવીન્દ્ર તથા પ્રમોદરાય સામેના કેસમાં મહારાજ સૂર્યકેતુ ન્યાયાધીશ નિમાયા સંબંધી પ્રમોદરાય સૂર્યકેતુને અર્થ સૂચક અભિનંદન આપે છે. સૂર્યકેતુ પ્રમોદરાયની ખાત્રી કરી આપે છે કે તેના હાથમાં તે સહી સલામત નથી શોજનપુરને પ્રમોદરાયની સિન્ડિકેટના હાથમાંથી છોડાવવાના અને સુવર્ણનગરના લોકનાયક “જ્યોતિકાન્ત.” (આત્મપ્રકાશ-મધુ)ના હાથમાં મૂકવાનો મહારાજનો નિશ્ચય. “બંડખોર” જ્યોતિકાન્ત સામે રવીન્દ્રની કટાક્ષ પરંતુ એ બંડખોર પોતેજ આ કેસમાં બીજા ન્યાયાધીશ તરફે બેસનાર છે એમ કહી મહારાજનું જવું, પાછળથી પ્રમોદરાયની મસલત સર્વ ગયા બાદ રવીન્દ્ર તથા સ્નેહવીણાનો મેળાપ છેવટે સ્નેહવીણાના હૃદયની કદર.

પ્રવેશ ૨ નો.

સ્થળ—મહારાણી ભદ્રશીલાનો મહેલ.

મહારાણી ભદ્રશીલા, આત્મપ્રકાશના સમાજ સુધારણા સંબંધી વિચાર જાણી ખુશ થાય છે અને એ મનોહર “જાવનાસૃષ્ટિનો પાયો” સુવર્ણનગરમાં નાંખવાનું પ્રકાશને સૂચવે છે. નવા પ્રધાન “બંસીધર” પાસે પોતેજ ચુંડેચાર મધુ છે. એવી આત્મપ્રકાશની કણુલાત, મધુના ચુંડાઓની વિગતવાર હકીકતવાળી ડાયરી બંસીધરે મધુ પાસેથી મેળવી લેવી, એટલામાં અણતનું પ્રવેશવું અણતે પ્રધાન.

બંસીધરને ખાનગી ખબર આપવા કે સુવર્ણનગરનો લોક-
નાયક ગણાતો જ્યોતિકાન્ત એજ ગુન્હેગાર મધુ છે, અજી
તનું જવું અને તેને થાપ આપવાનો બંસરીબાબાનો
અંકદેવ. હુલારીનું પ્રવેશવું પ્રધાન બંસીધર તથા હુલારીનું
પરસ્પર આકર્ષણ અને પ્રધાન તરફથી હુલારીને મુદ્રિકાની
લેટ. બંસરીનો મેળાપ કરાવી આપવાનું પ્રકાશને વચન
આપી બંસીધરનું જવું. હુલારી ગયા બાદ બંસરીનું આવવું
અને “મધુ-બંસરી”નું પ્રથમ પ્રેમદર્શન ત્યારબાદ સ્નેહવીણાનું
પ્રવેશવું અને લાઇ બંદનનો અણધાર્યો મેળાપ.

પ્રવેશ ૩ જો.

સ્થળ—સુવર્ણનગરમાં રવીન્દ્રનો કેમ્પ.

રવીન્દ્રની સ્નેહવીણા તરફ મમતા. એટલામાં અજીતે
આવી રવીન્દ્રના બચાવનો માર્ગ બતાવવો. પોતાના બચા-
વની ખાતર પોતાની પ્રિયતમાના લાઇ ઉપર લા કરવાની
રવીન્દ્રે સાફ ના પાડવી.

પ્રવેશ ૪ થો.

સ્થળ—હુલારીનો લતામંડપ.

સ્નેહવીણા તેમજ બીજી સખીઓ તરફથી મુગ્ધ હુલા-
રીની મીઠી પજવણી, સખીઓ ગયા બાદ પ્રધાન બંસી-
ધરનો પ્રવેશ. શરમાળ બાબા છેવટે “જરા કહોજી સાવ-
સ્થિયા, શાં બહુ કર્યા?” ની સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરે છે.

પ્રવેશ ૫ મો.

સ્થળ—સુવર્ણનગરની કોર્ટ.

સુવર્ણનગરમાં મહારાણી સામે કાવતુ રચવા માટે
પ્રમોદરાય તથા રવીન્દ્રકુમાર સામે કેસ ચલાવવામાં આવે

છે. પ્રથમ મીઠા સાધુલાલ સટોશિયાની “હતમ બુખાની” અછતે પેલાની, બુખાનીમાં ન્યાયાધીશ જ્યોતિકાન્ત પોતેજ ગુન્ડેગાર મધુ છે એવું જાહેર કરવું. પ્રધાન ખંસીધરે વચમાં પડી અછતને થાપ આપવી; રવીન્દ્રે ગુન્ડે કબુલ કરવો. કેસનો ચુકાદો ચુલતવી રહેવો.

— — —
પ્રવેશ ૬ હો.

સ્થળ—સુવર્ણનગરમાં “વસન્ત વિહાર.”

આજે મહારાણી ભદ્રશીલાનો જન્મોત્સવ હોઇને મહારાણી, અમલદારો તથા નગરજનો “વસન્ત વિહાર” નામના ખુશનુમા ઉદ્યાનમાં લેળા થયેલ છે. મહારાણીના જન્મોત્સવની ખુશાલીમાં લોકોના હિતમાટે એક જાહેરનામું બહાર પાડવું, રવીન્દ્રકુમારને માફી. પોતાનાં કર્મજીભાઓ વગેરે મજૂરોના લાભ માટે સુપ્રત કરવાની તેમજ હુવેથી લોકસેવાનું કાર્ય શરૂ કરવાની શરતે પ્રમોદરાયને માફી મળવી. અછતનું આવવું અને પ્રધાન ખંસીધરને પકડવાનો પ્રયત્ન. ભદ્રશીલાએ ખંસરીબાળાને જાહેર કરવી. કાયદાને અને અછતને તાગે થવાની આત્મપ્રકાશની તૈયારી. એટલામાં મહારાજા સૂર્યકેતુએ ગુન્ડેગાર મધુ માટે નવ-કુર્ગથી માફીપત્ર મેળવી હાજર થવું. આત્મજીપીતિરૂપ મધુ-ખંસરીને રાજા તથા પ્રજાનાં વધામણાં.

મધુ—બંસરી

નાટકનાં ગાયનો.

અંક ૧ લો.

૧

સંસારીબાળા તથા વિરાગીબાળા—

વંદ મનોહેવ,
સાધત્ શિવાગાર,
સુખ રૂપ સદાનંદ, પ્રિયનંદન પ્રિયેશ—વંદું
બંસીધર તું પ્રાણ,
ધ્યારો દિલ્લાસમ,
જીવનભર સુકાન, નવ નવીન તું હંમેશ—વંદું

૨

અમરાપુરી—સુરમંગા બે સરંતા,
અવવાળાં પુણ્યવંતા,
વિરાગીબાળા—હિમધવલાં મંજલાં બે
અમર અવની ઉતર્યા. —સુર
અમરાપુરી—મોહ અવનીના સમાવે,
સંસારીબાળા—સ્વર્ગસુવને બે બતાવે,
હિમ કિશોરી મિલાવે,
સર્વ—સાજ રાજ મુરખાં; ત્રાસા. —સુર

સુલશન—

૩

હાં મેનોથી શું સતાવો દરદી દિલને

વાણીથી શું સીઝાવો હૃદયે સુમરે ?

પડુ પાપે ના મનુવો તમે

—હાં૦

હું છું દવાઈ, હું છું સીઝાઈ,

નેન યકી પ્રિય હું છું ધવાઈ,

દો અમી મીઠી એ દવાઈ,

અલિઓ પ્રાણને

—હાં૦

સ્નેહવીણા—

૪

ગાન સુણાવો મધુરં દિલથી,

સુખની રચની સૈયા સ્નેહી કાળે

—ગાન૦

પલ પલનાં ગીત પ્યારાં ગવરાવો,

વેળે વધાઓ ઉર રંજ અંજ

—ગાન૦

સ્નેહવીણા—

૫

સ્નેહી સખી છું, પ્રભુ હું તમારી

જૂગી હું તો જાવની સદાની,

જોતારું પ્યારા સખા પરે પ્રાણ આજ-સ્નેહી૦

પૂરું જીવર કુમારું દિવારામ,

નિલ આપીને લેખાં દિલમાં,

કુમરાં, દુહારા, અનેસાં એ દિલ રાજ-સ્નેહી૦

જાંસરી-ગાળા—

૬

મીઠા મીઠી તાન હૃદય સુણાવી,

શુદ્ધ શુદ્ધ સહુ મહારી મીટમાં હરાચી—મીઠી૦

પ્રણવે હન દિલહર ઠોપલ !

રાગિની મંજુલ ગા નિત વહાલી

—મીઠી૦

૭

સ્નેહવીણા—રાધા છે કાનનાં દુહારી, બહુ હું વારી,

ચાને લલચ છે કુમારી !

જાંસરી-ગાળા—નાદાની તારી

—રાધા૦

(૧૭)

સ્નેહવીણા—ભૂલ્યાં ગોપાલ હેવાહારને મહેચારી !
 ભૂલ્યા એ બહાલા કમણે શું. ખારી ?
 બંસરીબાળા—હારી હું હારી —રાધા૦

(૨૧૬)

રાધા તથા ગોપીઓ—

બંસી મહિં પ્રાણ વચ્ચા હાં સ્વામળા,
 ખારી એ પ્રાણથી !

કાન કેરી હેવાહાર એ માનિની !

ગોપી શું કામની ?—બંસી૦

કૃષ્ણ—હો બંસી કે ગોપીઓ, કાન તણાં સહુ પ્રાણ;

રાધા, યેનું, ગોપ, વજ; સહુપર એ કુરબાન.

રાધા—વાણી વઢી જાહુ ભરી, હેયું હરી સ્મિત કરી,

હાં કાનુડે ભૂલાવ્યાં ભાનથી. —બંસી૦

બંસરીબાળા—શોભન લોભન જડ દેહ ન વરીએ,

વરીએ પ્રભુનું નૂર જ્યાંહિં.—શોભન૦

ના મોહ માયા કીર્તિ પૂજાએ,

ના કો, અમકથી રીઝીએ,

નહિ આત્મ વિષ્ણુ સુખ ક્યાંહિ—શોભન૦

બંસરીબાળા—

૧૦

જાગી જ્યોત જાગી હૃદયની જ્યોત જાગી,

બંસીઓ સાથ વાગી;

આત્મની તાલિ લાગી,

પ્રજ્ઞની ધૂન મધુરી એ સુભાગી —જાગી૦

સ્વર્ગઅવની સહુ સુહાએ,

હૃઃખ દિલનાં સહુ સમાએ,

સુર ઉર ઉરના પૂરાએ,

માને સ્નેહયોગી, સ્નેહલોગી સ્નેહરાગી—જાગી૦

દુહારી—

૧૧

ચંદા જ્યમ ચમકે હાં,
 પ્રિય જનનાં આંગણુ ઝળકે, હાં ઝળકે;
 તન મનમાં પ્રીત ધળકે, વીજ ઝળકે —ચંદા૦
 નયન ના ધવાયે, સ્મિત ઉભરાયે,
 ઉરે ઉમંગ, ઝરે આનંદ
 જ્યમ સરવર છળકે,
 મુખ મળકે, પ્રાણુ મળકે —ચંદા૦

૧૨

દુહારી—પ્રાણુ પ્યાસાં એ,

મીઠડાંએ, રતિસમાં એ લખાયે મુહાયે નેનરે
 —પ્રાણુ૦

રતિરી કામણુગારી કાયા,

દિલારામ—મદન મોહન વાહ રાયા !

દુહારી—ઉતરી આલમ મોહમાયા,

દિલારામ—વરી આ બહાલમને ! —પ્રાણુ૦

૧૩

દુહારી—આપ પ્રાણુજીવન બહાલાં અમે,
 નયન મીલાવ્યાં જીગર ખીલાવ્યાં,
 પાંદને મધુસાં અમૃત અમૂલાં;

દિલારામ—રચિક છે નવેલાં હોં. —આપ૦

દુહારી—મેંહુંન સ્નેહની સુરભિ લાવો,

સુરભિ-વાહન વાયુ મિલાવો,

સંસાર પથે કુમુદો ખીલાવો;

દિલારામ—ખીલાવું છું ખીલેલાં જ્યાં ! —આપ૦

૧૪

અંસરી—હેંયાં કેશ ચેતન ચમકિયાં, તમ સદ્-હેંયાં

આજે નવી બુગી મેંયા,

સાચે સ્ત્રીમાં સિદ્ધ કર્યાં મેંમે સુનત —હેંયાં૦

હાજયાં-હેરા ઢાજે,
 હેચે માત રાજે,
 નવ નવ આથા આજે,
 મંગલ ઉભરિયાં,
 ભાવિ ઉઘા ઉગી સેયાં.
 ઝીઝ્યા જેણે તેજ ચુમું પાચ પુનિત—હેયાં

૧૫

કુમારી આશ્રમની બાળાઓ—

ઠંડાત્રી આ બચાવો વાડી સ્વર્ગ સમી,
 દયાળુ ઉગારો હાવી હેચે અમી,
 બિનાં આંસુ ખાળો. —ઠંડાત્રી
 આપે ખીલારી સિંચીને સ્નેહથી જે,
 સ્વામી ! સોભાવી ખારી તેજથી જે,
 તાત ઉદારો રહેમથી એ,
 અંજલિ પ્રાણ પાઓ. —ઠંડાત્રી

અંક ૨ જો.

ભદ્રશીલા—

૧૬

જગ મહિં જીવન ધરીને સુકૃતિ કરવી રે,
 રાચવા જગપતિ રે.
 હારી જશું રે જીવંતી પ્રજામહિં રે,
 ક્યો ન સંગ સાધુ સદી,
 માયામાંથી ડાહ્ય તહિં ઉગરે. —જગ
 આત્મા હૃદયે ડાહ્ય મેહલોભ કરશે રાજ તાજ ?
 છોડીશું નિજ હૃદય-રાજ !
 જુએ જુએ આગીએ તનમતની,
 સંતાન તણા પાઠ પૂજશે,

રાજવાડાં આજેસિં રે—જગ

દુલારી—

૧૭

રસિકો કેરા સરદાર વનમાલી લાગો,
 સુંદરીઓ આપે પ્રાણુ પ્યારા આપ કહિ માગો.
 શુભ ધવલાં ઉજવળિયાં ઉરોને પ્રાણુધાર—
 દિલદાર શોભાવો—રસિકો०

ચંદ્ર સમું મુખ, વાણી સુધાની,
 નેન મહિ ભરી દિવ્ય ખુમારી,
 મોંઘામૂલનાં દિલ હરણાં સ્મિત પરાગ સુરલોક,
 મોહાવો—રસિકો०

અંસરીબાબા—

૧૮

અમર રહો સહુ આશા,
 હુયે અવધ હો ના,
 નવ હો ભગર રસહીન,
 આશ વીણુ ધાસ હો ના—અમર०
 નેન ન દે નવ નાથ,
 દઇને લૂંટ તેજ પ્યારાં,
 પ્રિય સૂર સુણાવી પ્રાણુ.
 તાર ન નૂટે દિલહારા—અમર०

સ્નેહવીણા—

૧૯

સ્મરજો પ્રેમી દિલ પ્યારાં,
 નહિ ભૂલી ભવનભર બહાલાં,
 એજ માગું પ્રિયજન ઝણી બાબા—સ્મરજો०
 પ્રેમ એજ પ્રાણુ માનો,
 પ્રેમ દેવ આત્માનો,
 પ્રેમ જો વિસામોરે હાં (૨)
 રે હાં બામ જો સુધાનો,
 ચાંધાં મૂલો જો ખબનો —સ્મરજો०

૨૦
પ્રત્યક્ષકારી તથા મલ્લુરે—

જીવન જગતનાથ હાથ ધરીએ,
હાથ ધરીએ, સાથ તરીએ,
જરી ન ડરીએ જગત —જીવન
સજ્જન ગરીબ કરીએ સાથ,
સુખન અધમ તણે હાથ,
પુનિત બની, સત્યશાલી, સ્નેહમાલી,
પરમ શરણ ધરીએ મરીએ તરીએ—હાથ

હુલારી—

૨૧
હાં અર્ધા આ તનને જે પ્રાણ મળે,
નિજ પ્રિયને માટ સંધ્યા
મૂલ તનનાં માન મનનાં પ્રેમ કરે—હાં
જ્યાંહિ મગતાં પ્રેમજરણાં—
પાપ પડતાં દેહ દિલડાં,
પ્રેમ જપતાં પ્રેમ તપતાં,
પ્રાણ-કુસુમ મમ અર્ધા,
સ્નેહી શરણે નાથ સદને સાથ જે કરે—હાં

જાંસરી—

૨૨
નવ આ વેળા પ્રાણ વહવા પ્રભુથી ન્યાસ,
નવ કૌભારે મહારે લાંછન સ્નેહજ સ્વામી અંતરના—નવ
નહિ પાપીને આ દિલ વરવા,
પણ તન મન નોછાવર કરે હા,
આસં પ્રેમીનાં પુણ્યકેસાં પૂજન ઉજવવા —નવ

જાંસરી—

૨૩
આશ નવ વન રસભર નારી,
શોધતી હું મહાદેવી હુલારી,
લેટયાં પ્રાણસમા માલી —આશ
પ્રાણ આદેશ સિર માટે ધારી
સાંકળ હું જળધારી —આશ

વારંબાજો—

૨૬

ચોરી એવાં ન પકર, ગિરધારી રુચામ,
બહી ભરન નીર જમુનાકે ગામ
તુમ તો બચે સોલન સંગ રહેતે,
અજ તો સદન ખ્યારી રુચામ

—ચોરી—

—ચોરી—

અંક ઉભો.

અર્થકેસુ—

૨૫

અમનબાળ સમો સ્વાર્થ પ્રમાણે,
દહન સદા એ ઠરે,
સળગે દેહ બ્યાં અંગાર મૂકાણે
અન્યનાં દિલડાં બાળવા કેમ અંતર બળાવે ?
મોહ મહિ ભાન ગયું,
ભવનનું સુકાન ગયું માનો.

—અમન—

—અમન—

૨૬

રનેહવીણા—રનેહનાવ તારીશું સાથ બહાલમા—રનેહ—

રવીન્દ્રકુમાર—પ્રાણો જડશું ગહી હાથમાં હાથ

રનેહવીણા—સાથે મરીશું તારીશું કૃપાનાથ,

હા હેયાના હાર બહાલમા

—રનેહ—

વીજ ઝંઝાવાટ સાથે સહીશું,

જઇશું દીનાનાથ સાગર કંઠે,

રવીન્દ્રકુમાર—નાવ દઇશું સુકાનીને હાથે,

રનેહવીણા—ઉતરશું પ્રભુ સાથ પાર,

પાર સંસાર સાથ બહાલમા

—રનેહ—

અંસરીબાળા —

૨૭

દિલની છે દિલ દલાઈ.

આહે મોરો વા ઉઘાડો.

—દિલની—

હવે પ્રેમની હું કામી,

કવી સાન્યેજી લહાવો !

